

På det seneste har vi så også haft debatten om sælgernes og rådgivernes strafansvar. Hvis vi tager Højesterets dom, som er fra januar måned, i hånden, kan vi glæde os over, at sælgerne skal regne med ikke bare at betale deres egen gevinst tilbage, men at betale hele det skattebeløb, som fællesskabet er blevet snydt for, hvori for de fleste ligger en ganske stor økonomisk straf. Herudover skal det nøje vurderes i hver enkelt sag, om der er tale om en forsættelig strafbar handling, som gør det muligt at gøre strafansvar gældende. Det er næppe tilfældet i ret mange af sagerne.

Jeg vil godt bede ministrene om at være særlig opmærksom på de sager, hvor der er personsammenfald mellem sælgere og rådgivere. Vi ved f.eks., at der er en række revisionselskaber, som er indgået i selskabstømminger, og dem kan der være en særlig grund til at vurdere ganske nøje. På mig virker det ikke særlig troværdigt, at en kreds af statsautoriserede revisorer kan sælge deres skattegæld til en kurs over 80, uden at de vidste, at de deltog i en transaktion, som måtte ende i en kriminell handling. Her synes jeg, at vort gamle ordsprog om, at en hæl er ikke er bedre end en stjæler, beskriver situationen ganske præcist.

Derfor er jeg også glad for ministrenes tilsagn om, at der foretages nøje vurderinger af de enkelte sager. Er der et holdbart grundlag for at gøre strafansvar gældende over for sælgerne og/eller deres rådgivere, må der ikke være tvivl om, at sagerne så rejses. Viser nøje vurderinger af sagerne – imod min forventning – at der i intet tilfælde er grundlag for at gøre strafansvar gældende over for sælgerne og deres rådgivere, må vi vurdere, om der er mangler i det eksisterende lovgrundlag, der skal rettes op på. Systematisk økonomisk kriminalitet gennemført af såkaldt pæne folk er undergravende for den almindelige retsbevidsthed, såfremt vi ikke har retsregler, som også kan stille dem til ansvar for deres handlinger.

Jeg kan love ministrene og deres medarbejdere Socialdemokratiets fulde, engagerede opbakning til at sikre den nødvendige oprydning og hovedrengøring efter VK-partierne. Det er besværligt, det er ressourcekrævende, og det vil række ind i næste årtusind, men det er afgørende for ordentlige danskeres retsbevidsthed. Det er også afgørende for at forebygge, at vi nogen sinde bliver udsat for en gentagelse.

Nu vil jeg så vente spændt på ordførerne fra Venstre og De Konservative. Det bliver interes-

sant at høre, om de skatteforslag, som vil genoplive nye selskabstømminger, vil blive fastholdt af de to partier. Sker det, må der være tale om en bevidst politik fra de to partier om, at den slags åndehuller skal der være i skattesystemet til glæde for en meget lille gruppe af de bedst stillede borgerlige kernevælgere.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det er et overraskende aggressivt indlæg, den tidligere skatteminister hr. Ole Stavad kommer med her fra Folketingets talerstol. Hverken Det Konservative Folkeparti eller Venstre har på noget tidspunkt haft noget ønske om at lave regler, som skulle animere til forskellige skatte-spekulationer. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de regler, der oprindeligt startede selskabstømmingerne, ikke er nogle, der er indført under den borgerlige regering.

Til hr. Ole Stavads bemærkninger om V's og K's skatteforslag vil jeg sige, at det kommer bag på mig, at en tidligere skatteminister overhovedet kan fremføre den slags fra Folketingets talerstol. Et forslag om skattefritagelse for aktieavancer, goodwill og ejendomme har jo intet som helst med selskabstømning at gøre, men er et spørgsmål om, hvordan man beskatter kapitalindkomst. Så jeg synes nok, at hr. Ole Stavads angreb på os er noget overraskende, men måske ikke, når det kommer fra den tidligere skatteminister.

Vi har på ingen måde tænkt, at vi skulle have nogle nye regler, som kunne animere til selskabstømning eller lignende. Det har intet som helst med selskabstømning at gøre; selskabstømning er, at nogle sælgere, der sidder inde med midler, som rettelig tilhører andre, stjæler af disse midler.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det lød næsten helt bibelsk: Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.

Jeg synes virkelig, det er bekymrende, hvis den skattepolitiske ordfører for Det Konservative Folkeparti mener at kunne påstå, at goodwill- og aktieavancebeskatningsreglerne ikke var det helt centrale omdrejningspunkt i, at selskabstømminger overhovedet kunne lade sig gøre.

Jeg synes virkelig, det er bekymrende, hvis Det Konservative Folkeparti sammen med Ven-